

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/124/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010328
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415010328.6

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom JUDr. Miroslavom Tomom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2.8.2016, takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaná L. G., rod. Š., nar. XX.X.XXXX v Ž. D. C., trvale bytom F. D. C., okres Ž., prechodne bytom D. N., X. R. Č. X, okres Ž., pracovníčka G. V., D. N.

je v i n n á , ž e

hoci jej z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoje deti mal. H. G., nar. XX.XX.XXXX a mal. S. G., nar. XX.XX.XXXX, pričom táto povinnosť jej bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 12P 110/2012 zo dňa 06.09.2012, právoplatným dňa 28.11.2012, ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu mal. detí výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa určené osobitným zákonom, na každé dieťa zvlášť, mesačne, počnúc dňom 28.11.2012, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám W. Š., nar. XX.XX.XXXX a O. Š., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom F. D. C. XXX, okres Ž., avšak obžalovaná si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach kde sa zdržiavala riadne a včas neplnila, čím jej za obdobie od decembra 2014 až do súčasnej doby 2.8.2016 vznikol dlh na výživnom spolu vo výške 1.085,20 eur a tohto konania sa dopustila, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 3T 97/2014 zo dňa 10.11.2014, právoplatným dňa 10.12.2014 odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona k trestu povinnej práce vo výmere 250 hodín,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

t ý m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Žiari nad Hronom podal dňa 4.8.2015 obžalobu na obvinenú L. G. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo podľa § 252 ods. 2 písm. a), b), c) Tr. poriadku vykonané v neprítomnosti obžalovanej L. G.U. a podľa § 255 ods. 2 Tr. poriadku v neprítomnosti poškodenej W. Š.L. bolo vykonané dokazovanie prečítaním podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku zápisnice o výsluchu obvinenej L. G., prečítaním podľa § 263 ods. 2 Tr. poriadku zápisnice o výsluchu svedka poškodeného W. Š., prečítaním podľa § 269 Tr. poriadku listinných dôkazov.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázaný skutkový stav tak, ako je to uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná L. G. v prípravnom konaní v zápisnici o výsluchu obvineného uviedla, že na základe rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 12P 110/2012-13 zo dňa 6.9.2012 bola zaviazaná prispievať na výživné svojich dvoch mal. detí H. a S. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na každé dieťa zvlášť, vždy do 20-teho dňa v mesiaci k rukám jej matky a otca, ktorým boli jej deti zverené do ich starostlivosti. Doznala, že vyživovaciu povinnosť si riadne neplnila od decembra 2014 z dôvodu, že bola nezamestnaná. Naposledy brigádovala v roku 2014 v Bratislave, pričom mesačne zarobila okolo 200 eur, bolo to však len po dobu 2 mesiacov. Od februára 2014 bola bez príjmu, nebola nikde zamestnaná. Vo februári 2014 bola vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie, na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny z dôvodu nespolupráce. Následne bola, ako uchádzač o zamestnanie zaradená do evidencie v januári 2015. Pokúšala si hľadať zamestnanie. V decembri 2014, mala nastúpiť do predajne Lidl, avšak do práce nakoniec nenastúpila. Potvrdila, že stále nemá prácu, ani žiadny príjem, čo je dôvod toho, že výživné neplatí. V spoločnej domácnosti žije s priateľom, ktorý ju živí. Sama nepoberá dávku v hmotnej núdzi, ani iný príspevok. Sama má záujem stretávať so svojimi deťmi, matka jej však povedala, že sa s nimi môže stretávať iba pod dohľadom, takisto jej matka povedala, že u rodičov nemôže spať, čo je dôvod, že sa s deťmi nestretáva. Naposledy svoje deti videla v novembri 2014. Potvrdila, že si je vedomá svojho dlhu na výživné pre obe deti vo výške 271,30 eur. Je jej to veľmi ľúto. Je si vedomá toho, že dlh jej mesačne narastá o sumu 54,26 eur. Potvrdila, že si je vedomá, že za taký istý trestný čin už bola v minulosti odsúdená k trestu povinnej práce, ktorý má vykonať do marca 2016.

Poškodená W. Š. v prípravnom konaní potvrdila, že jej a jej manželovi boli zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vnúčatá H. a S., pričom obaja na základe uvedeného rozsudku sú oprávnení a aj povinní osobne zabezpečovať výkon starostlivosti o deti, v bežných veciach ich zastupovať. Tým istým rozsudkom bola dcéra povinná prispievať na výživné detí výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na každé dieťa zvlášť mesačne, počnúc dňom vykonateľnosti rozsudku, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám a jej manžela. Dcéra si vyživovaciu povinnosť neplní, riadne a včas, od vydania uvedeného rozsudku, za čo už bola právoplatne odsúdená k trestu povinnej práce, dcéra však naďalej neplnila vyživovaciu povinnosť od decembra 2014 žiadnou sumou, pričom za mesiac december 2014 až apríl 2015 dlhuje na obe deti vo výške 271,30 eur. Potvrdila, že vnúčatá dcéru nevideli rok a pol. Keď má dcéra kredit, tak zatelefonuje na vnukov mobil, čo je 2 až 3 krát do mesiaca. Dcéra sa s deťmi nestretáva. Finančne na ne neprispieva. Nekupuje im žiadne darčeky. Sama dcéru nevidela jeden a pol roka. Dcéra keď jej zavolá, tak jej len vyčíta, že spolu s manželom jej vzali deti. Dcéra sa však o svoje deti nestarala. Vnuk H. navštevuje základnú školu, vnučka S. materskú školu. Sama pracuje, ako vedúca pošty, s mesačným príjmom vo výške 500 eur. Manžel pracuje, ako operátor výroby, s mesačným príjmom 700 eur. Mesačné výdavky na chod domácnosti, úhradu úveru a iné sú vo výške okolo 700 eur. Vnúčatá núdzou netrpia, ani nepociťujú, že by im niečo chýbalo.

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 12P 110/2012 zo 06.09.2012, právoplatným 28.11.2012, boli zverené mal. H., nar. XX.X.XXXX a mal. S., nar. X.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, poškodenej W. Š. V. O. Š., ktorí sú oprávnení a povinní osobne zabezpečovať výkon starostlivosti o mal. deti v bežných veciach ich zastupovať, spravovať ich záležitosti, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Obžalovaná, ako matka mal. detí je povinná prispievať na mal.

deti výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené nepľnoleté dieťa zvlášť, určené osobitným zákonom, mesačne, počnúc dňom vykonateľnosti tohto rozsudku, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám starých rodičov.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 12.7.2013 sp. zn. 2T 106/2013 bola obvinená L. G. odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 17.8.2013, skúšobná doba trvala do 17.8.2014.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 10.11.2014 sp. zn. 3T 97/2014 bola obvinená L. G. odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Tr. zákona, za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona, na trest povinnej práce vo výmere 250 hodín. Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona obvinená bola povinná trest povinnej práce vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu tohto trestu, podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona obvinená bola povinná trest povinnej práce vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 10.12.2014.

Z potvrdenia Základnej školy s Materskou školou N.y vyplýva, že mal. H. G. je žiakom ich školy.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, agenda služieb pre občana Nová Baňa súd zistil, že obžalovaná bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 23.1.2013 do 4.2.2014, bola vyradená z evidencie dňom 5.2.2014 z dôvodu nespolupráce. Odo dňa 30.1.2015 bola opätovne zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Obžalovaná nepoberá pomoc v hmotnej núdzi a príspevky, nepoberá žiadne štátne sociálne dávky ani náhradné výživné.

Zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Žiar nad Hronom, súd zistil, že obžalovaná si nepodala žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, nie je poberateľom nemocenských dávok, dôchodku, úrazových dávok a dávok garančného poistenia.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne pobočka Žiar nad Hronom vyplýva, že obžalovaná je evidovaná v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia od 7.1.2010, ako samostatne zárobkovo činná osoba. Od 4.12.2014 do 30.12.2014, ako zamestnanec na dohodu o vykonaní práce vo firme IN Services s.r.o. Bratislava.

Tieto skutočnosti sú ďalej preukázané listinnými dôkazmi, výzvou na zaplatenie dlžného výživného, prehľadmi zaplateného bežného výživného, uznesením Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 11.7.2012 sp. zn. 7P 41/2012.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Pri vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd uzavrel, že vina obžalovanej bola jednoznačne a bez pochyby preukázaná. Obžalovaná napriek tomu, že v minulosti bola právoplatne odsúdená za rovnorodú trestnú činnosť podmienenčným trestom odňatia slobody a trestom povinnej práce v žalovanom období od decembra 2014 do dňa hlavného pojednávania na výživu svojich dvoch

mal. detí ničím neprispela. Tieto skutočnosti sú preukázané samotným doznáním sa obžalovanej, výpoveďou poškodenej, listinnými dôkazmi. Súd konanie obžalovanej, ktorým najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená, právne kvalifikoval, ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona. Súd upravil v zmysle § 122 ods. 13 Tr. poriadku skutkovú vetu do dňa hlavného pojednávania.

Obžalovaná L. G. je vyučená, má stredné odborné vzdelanie. Obec Rudno nad Hronom v správe o povesti uviedla, že obžalovaná sa v obci dlhodobo nezdržuje, jej správanie nebolo riešené komisiou verejného záujmu. Okresným úradom odborom všeobecnej vnútornej správy v Žiari nad Hronom priestupkovo postihovaná nebola. Doposiaľ bola 2 krát súdne trestaná, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 10.11.2014 sp. zn. 3T 97/2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona k trestu povinnej práce vo výmere 250 hodín.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanoveniam § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 6 Tr. zákona, pričom ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zákona ustálil, že obžalovaná sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala a napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona zistil, že obžalovaná bola už v minulosti za trestný čin odsúdená, preto podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, čím sa znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3.

Pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na 1 rok až 44 mesiacov.

Podľa názoru súdu postačuje uložiť obžalovanej v zmysle § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 1 roka. Súd zaradil obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože táto nebola v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.